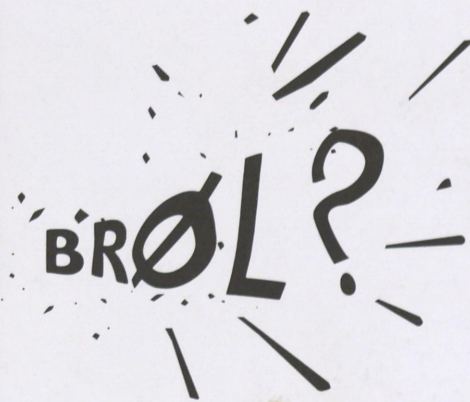

TIGERSTADSTEATRET OG OSLO NYE TEATER PRESENTERER

KAN DU
HØRE
BARNAS

Fra venstre: Hilde Brinchmann, Wenche Viktorsdatter og Toril Solvang

VELKOMMEN TIL TIGERSTADSKIDS!

TIGERSTADSTEATRETS visjon er at alle barn og unge i Oslo skal få oppleve teater som betyr noe for dem resten av livet.

Vi vil lage teater som møter Oslobarna der de befinner seg i sine liv. Hvem er barna i byen vår? Hva tenker de på? Hva drømmer de om? Hvordan er hverdagene deres? Hvordan er det å være en Tigerstadskid?

TIGERSTADSKIDS er resultatet av ett års ulike møter med barna i hovedstaden. Noen har vi snakket med på gata, noen har vi møtt som en del av en større gruppe, noen har vi intervjuet. Et utvalg av intervjuene og møtene som er gjennomført kan dere lytte til og oppleve i teaterinstallasjonen TIGERSTADSKIDS. Sammen med Oslo Nye teater har vi bygget vår versjon av Tigerstaden.

Ta av deg skoa og snik deg rundt på det fargerike Oslo-kartet. Gå på oppdagelsesferd mellom husene og lytt til Tigerbarnas stemmer. Kjenner du igjen byen vår? Finner du veien hjem? Møter du en ny venn? Kan du høre barnas brøl?

For første gang i historien åpnes det seremonielle maktrommet i Rådhuset for et eget kunstarrangement for barn og unge. Den delte byen Oslo samles i ett rom og Tigerstadens barn får sine stemmer hørt i Oslos viktigste bygg.

Vi er utrolig stolte over å kunne presentere TIGERSTADSKIDS for dere.

Vennlig tigerbrøl fra

Hilde Brinchmann
Regissør

Toril Solvang
Dramatiker

Wenche Viktorsdatter
Produsent

kunstneriske ledere av TIGERSTADSTEATRET

KJÆRE TIGERSTADSKIDS

I perioden 21.–30. april får Oslo rådhus besøk av TIGERSTADSTEATRET.

I vårt største rom i Rådhuset, Rådhushallen, vil det bli fortalt spennende fortellinger fra barn og unges oppvekst i Oslo.

Hvordan er det egentlig å vokse opp i øst, vest, nord eller sør i Oslo; å ha en slik eller sånn familiebakgrunn; å være en familie med mange mennesker, eller litt få; å ha knapt med penger, eller rikelig – og kanskje mangle noe annet?

Det er mye vi mennesker ikke kan vite noe særlig om, før vi møter noen som har opplevd det. Da blir vi litt klokere.

Bli med på opplevelsereisen i Oslo rådhus. Hør historiene fortalt av mange flotte barn og ungdommer her i Oslo. Si din mening – hvordan ønsker du at Oslo skal være fremover?

Varm velkomsthilsen og vennlig ordførertigerbrøl,

Marianne Borgen

Ordfører i Oslo

Foto: Oslo kommune/Surlason

KJÆRE PUBLIKUM

Etter lang tids planlegning åpner nå TIGERSTADSKIDS og med det er samarbeidet mellom TIGERSTADSTEATRET og Oslo Nye Teater endelig i gang!

En start vi synes er representativ for det videre samarbeid mellom de to teatrene – scenekunst bygget på grunnlag av barn og unges perspektiver.

TIGERSTADSKIDS er satt sammen av de yngste Oslo-borgernes egne historier om byen vi lever i. Hva slags by det er avhenger av hvem du spør.

Noen av svarene får dere i TIGERSTADKIDS i byens egen storstue.

Velkommen!

Kim Bjarke

Teatersjef, Oslo Nye Teater

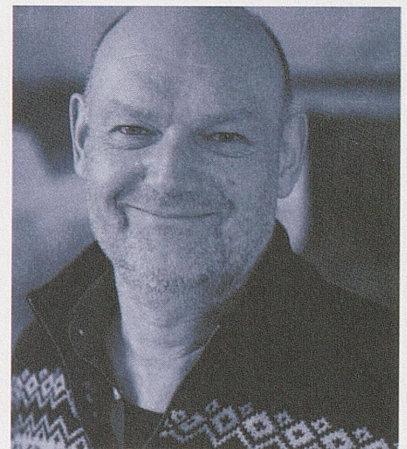
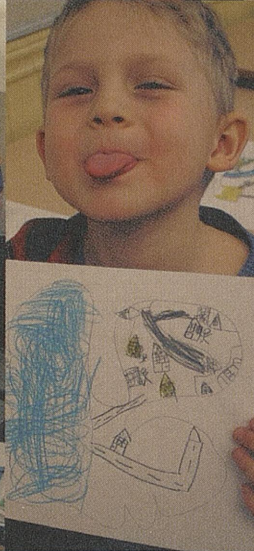

Foto: LP Lorenz

**ELLINGSRUD
FRITIDSKLUBB**

 Bydel
Alfa

BEFORE YOU SPEAK:

THINK

T = Is it true?
H = Is it helpful?
I = Is it inspiring?

N = Is it necessary?
K = Is it kind?

KREDITERING TIGERSTADSKIDS

TIGERSTADSKIDS er produsert av TIGERSTADSTEATRET og Oslo Nye Teater

Kunstnerisk konsept og scenografi

Kaya Gaarder og Hilde Brinchmann

Intervjuer utført av

Toril Solvang, Lisa Smith Walaas, Wilhelm Støylen, Kaya Gaarder og Hilde Brinchmann

Regissør

Hilde Brinchmann

Lydredigering av intervjuer

Wilhelm Støylen

Medvirkende

Helle Haugsgjerd
Mats Holm
Henrik Hoff Vaagen
Julie Støp Husby
Ingrid Meling Enoksen
Oda Fosse
Stian Isaksen
Malin Rønning
Kingsford Siayor
Kjærsti Odden Skjeldal
Knut Steen
Andrea Vik
Sofia Knudsen Estifanos
Ivar Furre Aam
Lisa Smith Walaas
Toril Solvang
Hilde Brinchmann
Wenche Viktorsdatter

Produsent og Inspisient

Wenche Viktorsdatter og Hilde Brinchmann

Produksjonskoordinator og skolekontakt

Helle Haugsgjerd

Lysdesigner, Oslo Nye Teater

Anders Audum

Scenografisk konsulent og teknisk tegner

Signe Gerda Landfald

Teknisk konsulent

Arne Lindberget

Teknisk sjef , Oslo Nye Teater

Finn Lewin

Snekkere, Oslo Nye Teater

Ole-Martin Stangebye-Nielsen
Evy Holand
Siri Helle-Valle
Helge Paltiel

Maler, TIGERSTADSTEATRET

Kaya Gaarder

Malere, Oslo Nye Teater

Hans Fosby
Hege Eitvet

Rekvisitører, Oslo Nye Teater

Verdiana Øhra
Ingrid Usta
Nina Meyer Jacobsen
Karina Buchanan
Adriana Garcia-Pena

Lydteknikere, Oslo Nye Teater

Tore Gustavsen
Steffen Hofseth
Bjørn Undset

Sceneavdelingen, Oslo Nye Teater

v/ Christer Berg

Kostymeavdelingen, Oslo Nye Teater

v/ Trude Berg

Kommunikasjonsbyrå og design

Tilnærmet Lik v /Eskil Johnsen og
Morten Quist Hommersand

Kommunikasjonsavdeling, Oslo Nye Teater

v/Margareta Magnus Myhre

Kunstneriske ledere ved TIGERSTADSTEATRET er Hilde Brinchmann, Toril Solvang og Wenche Viktorsdatter

Spesiell takk til dramaturg Siri Løkholm Ramberg

Musikk: «Tigerstadskids» feat Leo (A. Molkom/H. Brinchmann/Leo Waagbø). Produsert av Jester for Harlequin Productions. Innspilt på Stovner Rockefabrikk av Jester. Mikset og mastret av Jester i Ztore Ztudio.

Musikkvideo «Tigerstadskids» er produsert for TIGERSTADSTEATRET av Sadtooth Media

Takk til

- Den Norske Opera & Ballett v/teknisk sjef Karl Hanseth
- Alle ansatte ved Oslo Nye Teater
- Alle skoler, barnehager, fritidsklubber, barn, lærere og pedagoger som vi har snakket med i løpet av vårt feltstudie 2016–2017
- Alle bidragsytere til programtekster
- Si; D-redaksjonen v/Amalie Lereng
- Ordførerens kontor v/Rebecca Eye
- Oddbjørn Remi Brevik, Rådhusets Forvaltningstjeneste, Oslo kommune
- Annika Sandvik
Prosjektleder Oslo Pass og Turist i egen by
- Den kulturelle skolesekken, Oslo
- Redd Barna, Norge
- Jørn Hareide
- Bernt Karsten Sannerud
- Kloden
- Riksteatret
- Suzanne Osten
- PeO Sander
- Ragnar Lyth
- Assitej
- Alle gode kolleger som jobber med scenekunst for barn og unge
- Våre barn, venner og familier

TIGERSTADSKIDS er støttet av Oslo kommune.
Feltstudie er støttet av Kulturrådet.

HELE BYENS TEATER

Oslo kommune

TIGERSTADSTEATRET®

FELTARBEIDET – VEIEN TIL TIGERBARNAS

Sommeren 2016 satte vi i gang med det som skulle bli grunnsteinen i TIGERSTADSTEATRETS første kunstproduksjon. Vi skulle ut i Oslos gater og utforske mangfoldet av barn og unge som bor i byen vår, og vi begynte et feltarbeid som ble mer omfattende enn noen av oss visste da det hele begynte.

Som forskningsmetode er feltarbeid trolig mest kjent fra antropologiens verden. Den nysgjerrige forskeren pakker sekken og drar ut til fjerne verdensdeler for å lære om mennesker på andre siden av jorden. Denne innstillingen har vi adoptert inn i feltarbeidet vårt, men vi har ikke dratt til andre siden av jorden, vi har dratt til Ullern, til Tåsen, til Stovner og til Bygdøy. Fire nysgjerrige skikkelser i safarikostyme har saumfart byen for å høre oslobarnas historier, og tigerbarna har fortalt og fortalt og fortalt.

Ved feltarbeidets slutt har vi gjennomført over hundre dybdeintervjuer, vi har hatt samtaler og diskusjoner med skoleklasser, vi har lekt i skolegårder og danset på fritidsklubber, vi har lært om Pokemon Go på bussen forbi Frognerparken, vi har reist med t-banen til steder vi aldri har vært og fått guidet tur på det lokale kjøpesenteret, vi har stått på treningsapparater i Sofienbergparken og hørt om tannpussrutinene

i barnehagen, vi har satt oss ned med barna som leker i bakgården der vi bor, vi har lært om fotballbanen Bingen og klatrestativet Eiffeltårnet, vi har fulgt ungdommer hjem fra skolen og møtt stolte førsteklassinger som har lært at bokstaven I har noe med is å gjøre. Grovt estimert har vi i løpet av prosessen vært i kontakt med omtrent tusen barn fra alle byens kriker og kroker som Torshov, Sagene, Frydenberg, Stovner, Helsfyr, Grønland, Vestli, Tøyen, Kalbakken, Løren, Tonsenhagen, Lindeberg, Etterstad, Manglerud, Østensjø, Bjørndal, Prinsdal, Kjelsås, Grefsen, Oppsal, Godlia, Ellingsrud, Bygdøy, Grünerløkka, Skøyen, Nordstrand, Ullern, Abildsø, Vinderen, Ljan, Montebello, Frogner og Mortensrud.

Vi har prioritert geografisk spredning og aldersspenn i utvalget vårt. De yngste vi har snakket med er nyankomne tigere hvor vår yngste informant er 5 måneder gammel. De eldste går siste året på videregående og står i spenningsfeltet mellom å være voksen og ikke-voksen og alle utfordringene det bringer med seg. Spennet i fortellingene er åpenbart varierende, fra ettåringenes «ga-ga-go-go» og latterkrampe når du lager prompelyder til refleksjoner om integreringspolitikk og hvordan tiden skal prioriteres riktig for at alle muligheter for fremtiden skal være

FORTELLINGER

tilgjengelige når skoletiden om litt er over. Noen er opptatt av klima og miljø, noen vil bli revystjerne, noe utvikler en fantasy-fortelling som skal bli en bok en dag, noen bekymrer seg for å bli voksen, og noen vil leke katt hele dagen.

I samtale med hovedstadens barn og unge har vi også kommet inn på mørkere og mer sårbare tema. Livet er mangefasettert i alle livets faser, og det er ikke unikt for voksenlivet å streve med relasjoner, familie og identitet. Når de intervjuede har delt av sårbarheten sin og gitt oss tillit, har vi med det største alvor tatt ansvar for å beskytte de vi snakker med, og dette ansvaret har gjennomsyret prosessen med å velge ut materialet til installasjonen.

Formålet med feltarbeidet har vært å dokumentere historier og refleksjoner barn og unge har om byen de bor i, men også hvem de er og hva de er opptatt av. Det bør ikke komme som en overraskelse at byen vår favner et stort mangfold. Dette gjelder familiekonstellasjonene barna vokser opp i, hvordan

arkitektoniske omgivelser de befinner seg i, hvordan nærmiljøet deres er, og hvordan dette påvirker hva de tenker og hva de er opptatt av. På den annen side har vi også sett at barn og ungdom har mye til felles på tvers av byens grenser. Uavhengig av geografisk tilhørighet er de opptatt av å leke, av å ha venner og familie, de drømmer om hva fremtiden vil bringe, og de er kreative i sine resonnementer. Selv om vi har tatt utgangspunkt i tradisjonelle forskningsmetoder, er dette ikke et forskningsprosjekt, men et nysgjerrighetsprosjekt. Vi ville vite mer om hvem de yngre beboerne i byen vår er. Som resultat skal barn få høre byens stemmer fra de som sjeldent blir hørt, og de kan oppdage skjulte skatter og eventyr som finnes i nær geografisk avstand fra der de selv lever.

Av: **Lisa Smith Walaas**
sosiolog

rap–tekst

TIGERSTADSKIDS

Intro:

Denne går ut til alle i Tigerstaden, – til Tigerstaden,
– fra kids i Staden

Denne går ut til alle i Tigerstaden, – til Tigerstaden,
– fra kids i Staden

1. vers:

Tigerstadskids, det er mange av oss.

Alle forskjellig, men like til tross.

Forskjellig bakgrunn, forskjellig kultur.

Sammen river vi ned fordommers mur.

Samhold – det er det vi trenger

på tvers av alle bydelsgrenser

Mangfold gjør at byen lever

Toleranse det er det vi krever.

Vi er her, vi er nå, vi er store, vi er små.

Ser du disse glisa, vi er Tigerstadskidsa.

Dette er vår by.

Vi tar vare på den og vi skaper den på ny;

ny flow, ny stil, ikke møt oss med tvil.

Vi har kommet for å bli!

Ref:

– Kan du høre barnas brøl?

I denne by blant høye hus blir barna enda mindre
men vi lar oss ikke hindre.

– Kan du høre barnas brøl?

I ditt hjem, i din bakgård, i din by.

Vi er Tigerstadskids, Tigerstadskids.

2. vers:

Tigerstadkids, – ikke alle har det like lett.

Men vi må dele og være venner uansett.

Alle har vi noe å lære. Alle har vi våre byrder å bære.

Alle er vi også glad – som lørdag i Tigerstad

Alle vil vi skinne, prege ditt minne, dempe ditt sinne.

Kampen for å passe inn, rett og slett.

Du må forstå at vi ønsker å bli sett.

Vi er fremtiden, ny generasjon.

Så legg til side all din frustrasjon.

Vi ække dumme selv om vi er små.

Du hakke rett selv om du tjener fett.

Voksne stresser rundt, gjør det de må.

Tiden løper, hjerter blør, folka lever og de dør.

Stopp opp, lytt og hør.

Hør på Tigerbarnas brøl.

Ref:

– Kan du høre barnas brøl?

I denne by blant høye hus blir barna enda mindre
men vi lar oss ikke hindre.

– Kan du høre barnas brøl?

I ditt hjem, i din bakgård, i din by.

Vi er Tigerstadskids, Tigerstadskids.

Av: **Leo Hutchinson Waagbø/TIGERSTADSTEATRET**

Produsert av **Alex «Jester» Molkom**

Musikkvideo av **Sadtooth Media**

ALLE BARN HAR RETT TIL Å DELTA I KUNST OG KULTURLIV

Det kan være lett å tenke at vi har det godt i Norge og at barn enkelt har tilgang på kunst og kultur. Men å vokse opp i Oslo er ikke en lek for alle barn. Redd Barnas frivillige møter hver uke barn som av ulike grunner har det vanskelig. I Oslo bor det barn som har flyktet på grunn av krig og konflikt. Noen har reist hit alene, i håp om en trygg fremtid. Det bor barn i Oslo som ikke har råd til å være med på teater, fotballaget eller i bursdag. Barnefattigdommen i byen vår stiger og fører til at flere barn blir stående på utsiden.

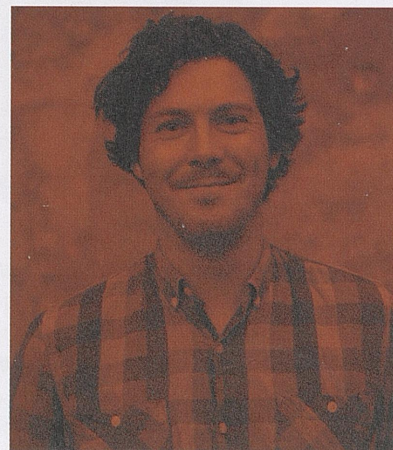
Felles for alle barn er at de trenger gode opplevelser som inspirerer og som kan bidra til en aktiv og morsom hverdag. For barn som har det vanskelig er dette ekstra viktig. Vi mennesker bruker mye tid på dele historier om hva vi har opplevd, lært og gjort når vi er sammen med andre. Å ha opplevd noe fint å fortelle om gjør det derfor enklere å være sammen med andre og få gode venner. Barnekonvensjonen sier at alle barn har rett til

lek og fritid, og til å delta i kunst og kulturliv, og det er altså ikke bare fordi det er fint i seg selv, men fordi det bidrar til gode opplevelser som gjør at barn kan se, lære, dele og være kreative.

Redd Barna jobber for at alle barn skal få sine rettigheter oppfylt uansett hvor de bor og hvem de er. Vi jobber for at alle barn skal lære, overleve og være trygge, både i Norge og i andre land. I FNs barnekonvensjon står det nettopp dette; at alle barn har rett til å ha det trygt og godt og til å bli tatt vare på.

Initiativ som TIGERSTADSKIDS er viktig både for å gjøre kunst og kulturliv tilgjengelig for barn, uavhengig av deres bakgrunn, og for å løfte frem barns stemmer om hvordan det er å vokse opp i Oslo i dag.

Av: **Jan Thomas Hagen**
Regionleder i Redd Barna Region Øst

BROES B4 HOES

Oslo og jeg er brødre
For vi vokste opp sammen
Da jeg var liten lekte vi gjemsel bak blokkene
Og satt på bussholdeplassen og drakk kuli
Det var den gangen
Jeg trodde Oslo aldri kunne gjøre noe galt

Oslo er en jævlig god kompis!
Det er i øya til småbarnsmødre som sender et lite smil til
hverandre i oppgangen
For en jævel på Mortensrud valgte å skyte opp
fyrverkeri klokken tre
Det er når noen brer seg utover og snorker høyt på 4
Vestli litt på seks
Men alle rundt ham lar ham være i fred

Men noen ganger kan Oslo være en skikkelig drittsekk
Som når han sparker til koppen til en tigger,
Og lager oppstyr midt på Karl Johan
Eller ikke reiser seg på bussen for en eldre dame
Eller slenger dritt til en pakistansk mann

Jeg tilgir Oslo, alltid
Fordi det er det brødre gjør
Men selv om vi vet vi har hverandre
Er ikke alt helt som før
Vi drikker ikke kuli sammen lenger
Gjemsel ble det heller ikke noe av
Men vi drikker litt annet,
Og han er flink til å gjemme det,
Så kanskje det går bra

Jeg har snart vokst opp nå,
Og både jeg og Oslo vet at tiden vår sammen er knapp
Jeg planlegger å fortsette studiene utenlands,
men allikevel var det mye vi rakk
Jeg planlegger å reise rundt verden, kanskje finne meg
selv
Kanskje finne et sted som ikke er så føkkings kaldt
Men kanskje på flyet til Syden et sted finner jeg frem en
Karpe Diem spilleliste
Og tenker på det vi har opplevd sammen, tenker på alt

Den dagen jeg og Oslo sier farvel til hverandre,
Kommer det til å være jævlig tungt
For det har gått skikkelig fort og vi har gjort masse
dumt,
Men jeg hadde ikke bytta oppveksten min her for noe
annet
Da vi sier farvel blir jeg kanskje litt fuktig i øya,
Men Oslo har ikke noe mot at jeg drar
Han klapper meg på skulderen og sier at jeg at jeg kan
komme tilbake når som helst
Og da kommer alt til å være som det var

Av: **Katrine Arnesen**, 16 år
Vinner av årets Si; D-redaksjonen i Aftenposten

Publisert etter tillatelse fra redaksjonen og tekstforfatter.

SMÅ TIGRE I ASFALTJUNGELLEN – HØR DERES BRØL!

Tigerstaden er en by som vekker debatt, både positiv og negativ. Barn og unge som vokser opp i asfaltjungelen lever i en annen virkelighet enn det jeg gjorde, på godt og vondt. Selv vokste jeg opp i en liten by, med de fordeler og ulemper det bærer med seg. Barndommen var fantastisk. Vi klatret i trær, bygde trehytter, fanget rumpetroll og lekke «Boksen går» til langt på kveld – helt til vi ble ropt inn til kveldsmat. Blant jentene var det da som nå intriger, mens gutta ubekymret spilte smashball og fotball og ikke brydde seg med den slags drama. Ingen turte å være frekk mot læreren, og ikke hadde vi noe ønske om det heller. Foreldrene våre stolte på lærerens dømmekraft, det var bare en selvfølge, og derfor gjorde vi det og. Det var et bekymringsløst liv. Vi var barn og fikk lov til å være nettopp det. Slik minnes jeg min egen barndom, men hvordan er det å vokse opp i Oslo i dag?

Som lærer midt i asfaltjungelen og tidligere Røde Kors-frivillig på ressurscenter for ungdom, ser og hører jeg hvilke gleder og utfordringer barn og unge står overfor. Det er mange positive sider ved å vokse opp i en stor by, mangfoldet av aktiviteter og tilbud byr på spennende valg og muligheter. For meg er nettopp dette mangfoldet av tilbud og mennesker det jeg setter

mest pris på. Jeg har valgt å jobbe midt i asfaltjungelen nettopp på grunn av mangfoldet. Jeg sikter nå til de flerkulturelle elevene, de som har foreldre med en annen kulturell bakgrunn enn meg. Det er en spennende jobb, men det krever også mye av meg som lærer og medmenneske. Ingen barn er like, og på Grønland har de i tillegg ulik kulturell bakgrunn. Det skaper utfordringer i klasserommet og i skolegården, men også et hav av muligheter. Elevene våre er på mange måter som andre barn. De ønsker å leke, å lære, å bli sosialt akseptert, og de har høye ambisjoner for framtiden. Spør jeg hva de ønsker å bli når de blir store, så svarer mange lege eller fotballspiller. Det er herlig å være barn! Barn skal få lov til å drømme og være bekymringsløse, men virkeligheten kan være brutal. Alle blir ikke leger eller fotballspillere, alle har ikke et bekymringsløst liv – det kan være tøft å vokse opp i asfaltjungelen. Derfor utvikles noen av Tigerstadens barn til små tigere – de jakter og beskytter seg. Hva jakter de på, spør du. Trygghet, er svaret mitt – og jeg lar det henge i luften, som en regndråpe på tuppen av en langstrakt bregne en regnfull dag i jungelen. Barn og unge i Tigerstaden vokser opp raskere enn vi gjorde da jeg var barn. De ser og hører ting de ikke burde. Oslo har mange positive sider, men den har også en mørk og dyster side med gjengkriminalitet,

styggt språk og vold. Uheldigvis ser barna dette og implementerer det. Små barn hører stygge ord og ser at større barn slår og sparker. Det er en kjempeutfordring. Lærere og andre som har med disse barna å gjøre vet at mange bærer tunge bærer på sine skuldre, de beskytter seg mot virkeligheten. Det er ikke alle barn som har mulighet til å delta på aktiviteter på fritiden, pga. økonomiske utfordringer eller fordi de ikke får lov hjemme. Det resulterer i at de blir hengende i gatene, på kjøpesentre og i skolegårdene. Disse barna trenger vår hjelp og støtte, men hvordan skal vi hjelpe dem?

I et samfunn som har blitt overdrevent opptatt av prestasjoner, utseende og det perfekte, står vi i asfaltjungelens hjerte overfor større og mer alvorlige utfordringer. Våre elever blir utsatt for segregering og blir på den måten ikke inkludert i samfunnet i

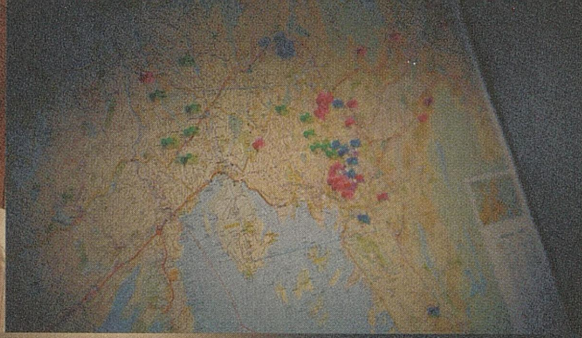
tilstrekkelig grad. De fortjener lik behandling som andre norske barn. De fortjener trygge voksne som ser dem og har tid til å lytte og snakke. De fortjener å bli integrert og få gå på skole med barn som er født og oppvokst med norske foreldre. De fortjener å få plass på fotballag, skiskoler og danseskoler, uavhengig av foreldrenes økonomi. De fortjener alt det som privilegerte nordmenn tar som en selvfølge. Jeg ønsker en bedre integrering og flere gratistilbud til barn og unge i Tigerstaden, slik at våre små tigere kan vokse opp og bane seg vei i det norske samfunnet – og jeg brøler med dem: –Se oss, vi er her og vi fortjener rettferdighet!

Av: **Lise Kristin Gustavsen**
Lærer v/Vahl Skole

Kaya Gaarder

«TIGERSTADSKIDSA» PÅ VATERLAND

Gjennom jobben min som oppsøkende miljøterapeut i gatemiljøene i Oslo tilbringer jeg mye av min arbeidstid i selgermiljøet på Vaterland. Der treffer jeg unge menn som selger hasj. De fleste av dem er i slutten av tenårene eller i begynnelsen av tjuårene. Selgermiljøet på Vaterland er en del av et Oslo-miljø som mange kjenner til og har hørt om. Miljøet diskuteres oftest i forbindelse med frustrasjon over hasjsalget som foregår midt i byen vår. Det er sjeldnere at vi snakker om personene som er i miljøet. Om hvem de er, hvordan de har vokst opp, hva som har bidratt til at de er i selgermiljøet i dag og hvilke ønsker de har for fremtiden sin.

De unge mennene jeg treffer i selgermiljøet er Oslo-ungdom. De er Oslo-ungdom som har vokst opp i fattige familier. Familier som har gitt dem omsorg, kjærlighet og kunnskap, men som sliter økonomisk. De er Oslo-ungdom som ikke har hatt plass til å invitere venner hjem. Deres foreldre har ikke hatt råd til å gi dem ukepenger til klær, kinobesøk og kebab. De har heller ikke har hatt penger til å betale for nye fotballsko eller deltakelse i ulike fritidstilbud. De er Oslo-ungdom som ikke har foreldre med kontakter på arbeidsmarkedet som kan hjelpe dem å få en «fot innafor».

De unge mennene som står på Vaterland og plystrer etter potensielle kunder, kan se tøffe, usårlige og kanskje til og med farlige ut. Jeg er så heldig at jeg får bruke tid på å bli bedre kjent med dem og får se ungdommen bak den tøffe fasaden. Da ser jeg unge menn som har omsorg for venner og familie. Som smiler og takker når de får hjelp til noe. Unge som opplever at de ikke blir forstått. Unge som ønsker seg en jobb og en «vanlig» hverdag. Unge som har opplevd mye vondt, men som skjuler sine sårbare sider godt. De snakker flere språk, kjenner ulike religioner og tilpasser seg ulike kulturelle forventninger. De har ambisjoner for fremtiden.

De unge jeg møter i selgermiljøet forteller om morsomme «pranks» de har gjort på hverandre, om filmer de gleder seg til å se på kino, om jenter de har truffet og om fester de har vært på. De bekymrer seg for den nye fraværsgrensa i skolen. De snakker om hva de ønsker for fremtiden sin og at det kan være vanskelig å ta gode valg for seg selv. De er med andre ord opptatt av det de fleste andre på deres alder er opptatt av. Samtidig bekymrer de seg over ting som mange andre unge i Oslo ikke trenger å tenke på. De er redde for familiemedlemmer som lever i land preget av krig og nød. De er bekymret for foreldre og søsken i Norge som

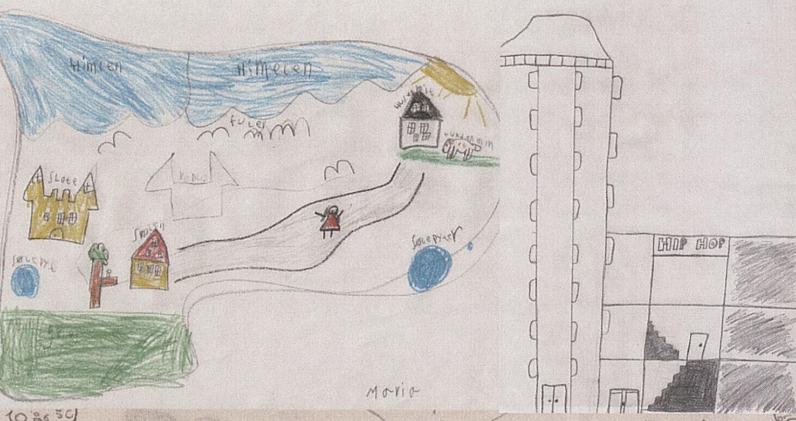
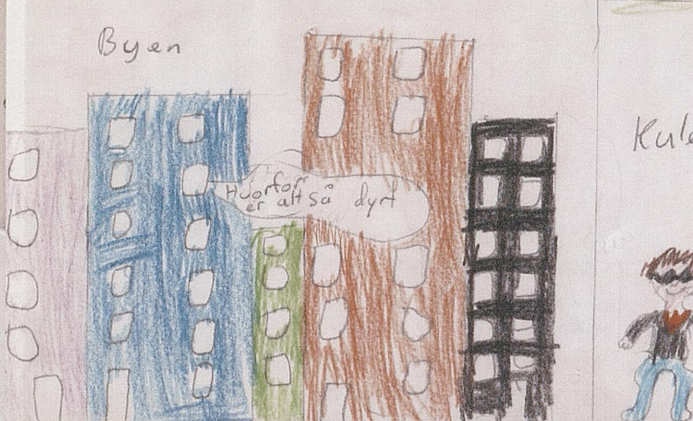
ikke har nok penger til mat, klær og fritidsaktiviteter. Mange mangler et fast sted å bo og tenker mye på hvor de skal overnatte fremover. Noen har overnattet hos forskjellige venner og bekjente i flere måneder og er redde for at vennene skal bli lei av at de stadig må be om å få overnatte hos dem. Mange har vært utsatt for vold og vært med i slåsskamper. Flere er sterkt preget av vonde opplevelser de har hatt og sliter med blant annet søvnvansker, frykt og rusbruk.

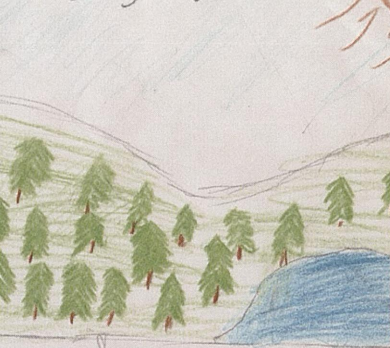
«Tigerstadskids» er en mangfoldig gjeng. Noen synes det er lett å lykkes på skolen, andre opplever det nesten umulig. Noen liker fotball og noen liker dans.

Noen har mange venner, mens andre føler seg helt alene. Noen er fattige og noen er rike. Alle har ønsker og drømmer for fremtiden sin. Alle er viktige og alle har en plass i byen vår. De jeg møter på jobb har opplevd mer motgang og flere hindringer enn de fleste andre ungdommer i Oslo, men de har pågangsmot, engasjement, kunnskap og erfaring. Derfor er det så viktig for meg at også disse «Tigerstadskidsa» får muligheten til å bidra og får hjelp til å nå sine mål.

Av: **Stine Sundsbø Hollerud**
Miljøterapeut i Uteseksjonen, Velferdsetaten

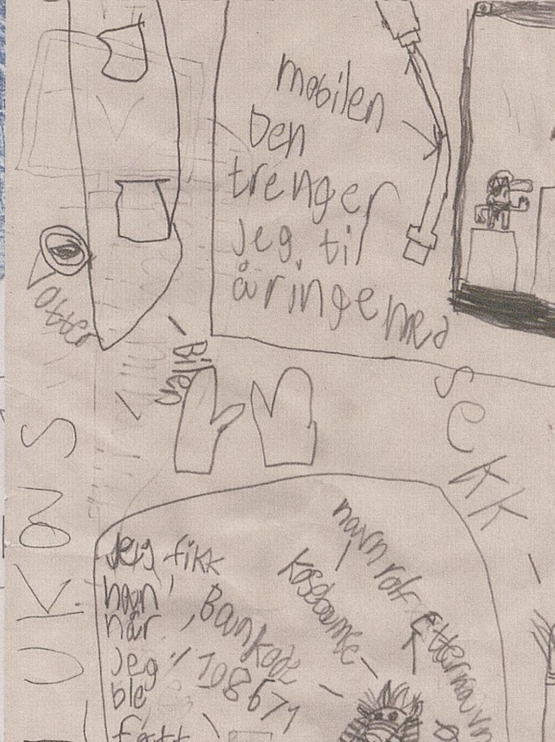
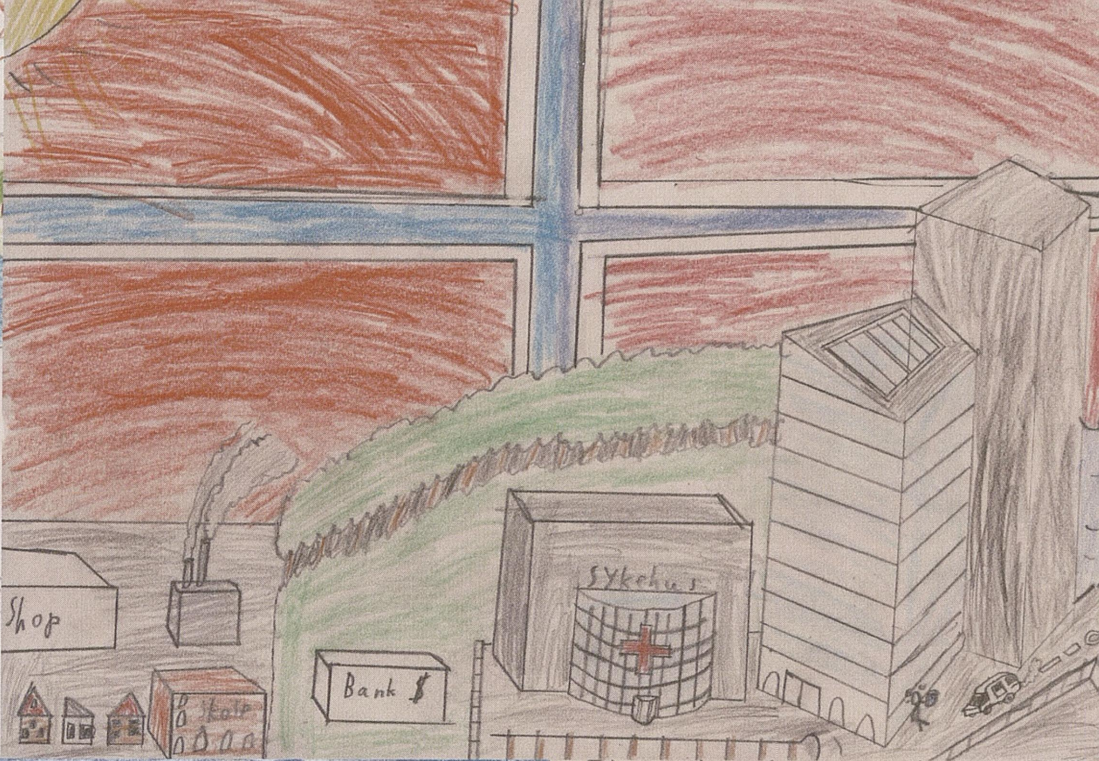
folke

Folk på ski

Jeg er
kul

Det er gay og
på ski

mobilen
den
trenger
jeg, til
å ringe med

Bilen

Søtt

Jeg fikk
man
når
jeg
ble
fått
Banken
108571
man får etter man får

TIGERSTADSKIDS

Jeg ble tenåring på nittitallet, og det at jeg var ungdom i en verden uten sosiale medier er alene nok til å tilsi at jeg ikke kan begripe hvordan det føles å være ungdom i 2017. I tillegg vokste jeg opp på bygda, og har fremdeles en hel masse å lære om det å være ungdom i landets hovedstad. Med dette i tankene føler jeg ikke at jeg kan si så mye generelt om hvordan det er å være ungdom i Oslo i dag, hvordan det egentlig er å være en Tigerstadskid. Likevel håper jeg at det jeg har å dele fra min jobb som klubbleder på et ungdomskulturhus i Sagene Bydel, kan være et lite bidrag til økt kunnskap om hovedstadens oppvoksende slekt og dens vesen.

TIGERSTADSKIDS kommer fra utrolig mange forskjellige bakgrunner, og det er så viktig å ha i bakhodet når en jobber med undervisning og prosjekter der ungdommer er involvert. De ønsker alle, og fortjener alle, å bli sett for den de er og å bli gitt muligheten til å utfylle sitt potensial. Ungdommene trenger arenaer der dette blir gjort mulig, og slike arenaer bør ha faste rammer, men lav terskel, og bør drives av dedikerte, trygge voksne sammen med ungdommene selv. Ung Media streber etter å være en slik arena for Oslo-ungdommer. Jeg har jobbet på Ung Media siden august 2015. Vi er et kulturhus for ungdom, og skal fungere som et

trygt fristed der en kan få tid og ro til å uttrykke seg gjennom kulturelle aktiviteter. Dette ser vi et sterkt behov for i ungdommene vi treffer. Vi driver ikke med noe kulturtvang, ungdommer kan komme som de er og bare henge hos oss, hvis det er det de har lyst til. Etter hvert viser det seg likevel at de aller fleste har et ønske om å tilnærme seg et kulturelt uttrykk, det være seg musikk, tegning/maling, tekstskriving eller foto/film. De må bare først bli husvarme nok til at de finner ut hva de ønsker å gjøre, og lærer at det er helt greit at de kan gjøre det på sin særegne måte og i sitt tempo.

Ikke alle vil bli superstjerner. Mitt inntrykk er at de fleste ungdommer vi jobber med er mer opptatt av å øve opp en ferdighet som gjør at de kan føle mestring og får muligheten til å utøve et kunstuttrykk i fellesskap med andre. I en tid med uendelige mengder selfies og promotering av sin egen person via sosiale medier, synes jeg dette er interessant å observere.

Oslo-ungdommen jeg jobber med har lært meg at hvis de får muligheten til å bli lyttet til, og blir vist tålmodighet og tillit, kan de utrette de mest imponerende ting. På Ung Media er vi opptatt av å starte samarbeid, og ungdommene er også gira på dette. Helt av seg selv starter de jamsessions, låtskrivingsamarbeid,

podcastdiskusjoner og maleprosjekter i lokalene våre. Vi trenger ofte bare å tilrettelegge og si «ja, dette er mulig» og «her er det masse rom for å gjennomføre, og for å feile om det skal skje».

Noen ganger trengs det kun et tips om en ny uttrykksform, og så settes hele prosjekter i gang av ungdommene selv. Et eksempel på det er da vår tidligere seksjonsleder tenkte at det hadde vært interessant å ha ukuleler på huset. Vi kjøpte inn et par ukuleler, og ungdommer satte øyeblikkelig i gang med å øve iherdig og lære seg låter. Ikke lenge etter fikk vi også inn en vikar som viste seg å undervise i ukulele, og nå har vi band på fire som alle har gått til innkjøp av egne ukuleler, for dette vil de drive med.

For at ungdommene skal få muligheten til å dyrke evnene sine, trenger de tid, plass og tilgjengelige instruktører. På Ung Media har vi faste åpningstider hver uke, og i tillegg har vi mange arrangementer der ungdommene får mulighet til å forme sine egne framvisningsarenaer. Både vi og ungdommene selv er opptatt av at de skal kunne ha innflytelse på hvordan

disse arrangementene ser ut. Samtidig vet de ikke alltid hvordan denne innflytelsen kan ta form, og akkurat som med det kulturelle uttrykket, trenger de av og til tips og små dytt til å finne sine skjulte arrangøregenskaper.

Tiden min på Ung Media har vist meg at alle Tigerstadskids jeg har møtt har noe spesielt å by på. De har alle noe som de kan være gode i, like å jobbe med og vise egenart gjennom. Enkelte trenger litt inspirasjon til å finne fram til hva dette er, og alle trenger en arena der de får lov til å skinne. Jeg føler meg privilegert som får lov til å være en del av en slik arena for ungdom i Oslo.

Av: **Gunhild Ramsay Kristoffersen**
klubblleder i Ung Media

Podium messeteppe er beregnet for messer, utstillinger, visninger, film, teater og tv. Monter teppet. Skjær det til med kniv eller saks. Branngodkjent. Finnes i både 2 og 3 meters bredde i 13 farger.

Flair 9055 er Norges mest solgte røde løper. Vi har den i bredder på 1.0, 1.33, 2 og 4 meter. Meget slitesterk. Tåler rensing og er skjærefast. Flott til nyåpninger, messer og utstillinger.

 TEPPEABO®

Norges største utvalg av vegg til vegg tepper, gulvtepper, gulvbelegg, løpere og kunstgress.

www.teppeabo.no

Alle barn og Unge i Oslo skal få oppleve teater som vil bety noe for dem resten av livet!

I Oslo ser kun 9% av befolkningen barneteater én gang i året. (Kilde: Statistisk Sentralbyrå)

I 2014 fikk kun 11% av Oslobarna oppleve scenekunst gjennom Den Kulturelle Skolesekken. (Kilde: Scenekunstbruket)

TIGERSTADSTEATRET søker nå samarbeidspartnere som vil være med på en satsning på profesjonell scenekunst til Oslobarna!

Vil du støtte oss, snakke med oss eller samarbeide med oss? Ta kontakt:
post@tigerstadsteatret.no

Du kan lese mer om oss på
www.tigerstadsteatret.no

Vennlig tigerbrøl fra

Hilde Brinchmann
Wenche Viktorsdatter
Toril Solvang

Kunstneriske ledere i **TIGERSTADSTEATRET**

